

Załącznik

Opisy tańców zawartych w scenariuszu

Krakowiak

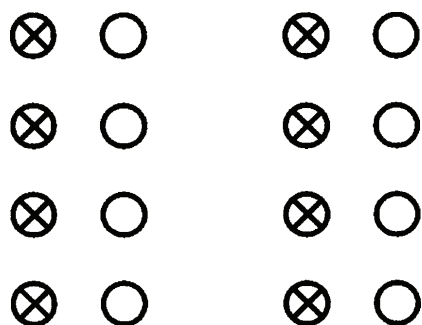
Ustawienie początkowe: parami po kole.

Uczestnicy tańca kolejno tańczą:

- parami po kole;
- figurę „drobna kaszka”, po czym dziewczęta zostają w środku;
- tworzą dwa koła współśrodkowe;
- figurę „koszyczek”;
- ponownie parami po kole;
- figurę „krzesany”;
- parami po kole do ustawienia dwu rzędów, przodem do widowni;
- w ostatnich czterech taktach figurę „przerzucana”.

Taniec dworski

Ustawienie początkowe: dwie kolumny, w kolumnach tworzone są pary.

Wstęp:

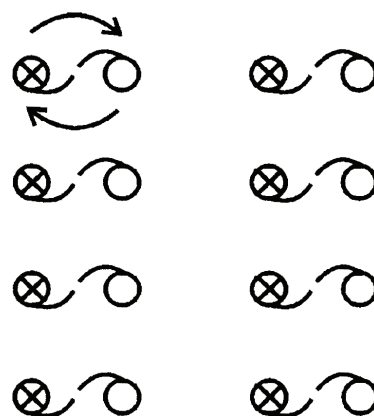
Wszyscy oczekują na rozpoczęcie tańca.

Część I

Takty:

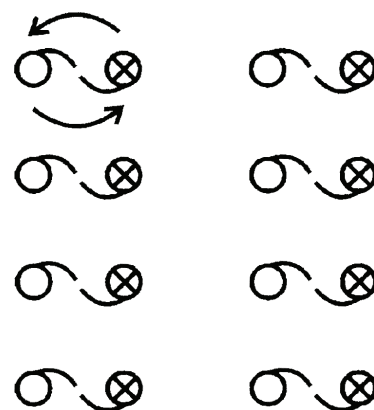
- 1–2 – kłaniają się w stronę partnera w parze;
 3–4 – w parach podają sobie prawe ręce i wykonują figurę „młynek”; w trzymaniu się za ręce przy zgiętych łokciach (trzymanie „W”) partner i partnerka

zamieniają się miejscami, poruszając się w drugim kierunku tańca.

5–6 – kłaniają się w stronę partnera w parze;

7–8 – w parach podają sobie lewe ręce i wykonują figurę „młynek”; w trzymaniu „W” partner i partnerka zamieniają się miejscami, tańcząc w pierwszym kierunku; wracają do ustawienia początkowego.

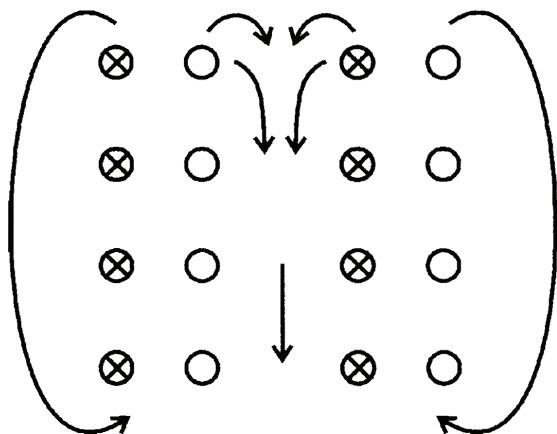

Część II

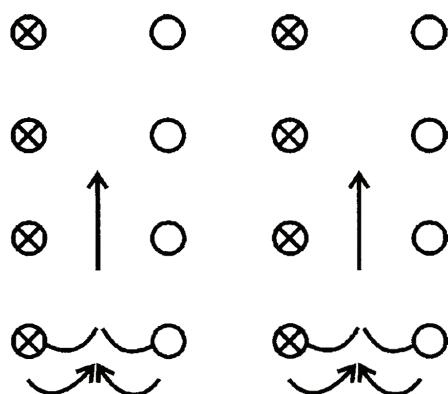
Takty:

- 9–12 – partnerki z II kolumny i partnerzy z I kolumny tańczą na zewnątrz po obwodzie elipsy; w tym samym

czasie partnerki z I kolumny i partnerzy z II kolumny wykonują zwrot do siebie, podają sobie ręce i tańczą środkiem para za parą;

13–16 – w 13. takcie partner i partnerka z kolumn I i II podają sobie ręce i tańczą razem do przodu; w takcie 16. otrzymujemy ustawienie początkowe.

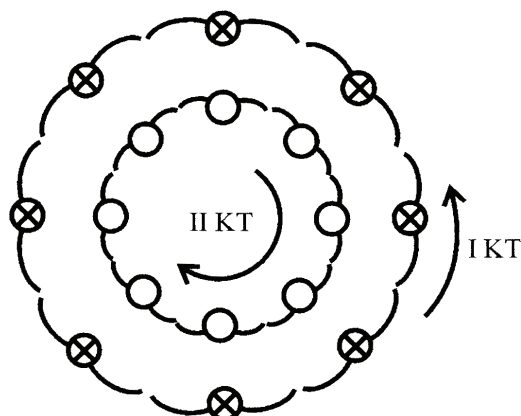
Po wykonaniu tej figury taniec rozpoczynamy od początku.

Walczyk górniczy

Liczba tańczących osób powinna być parzysta. Ustawienie początkowe: dwa równoliczne wężyki.

Wstęp:

Prowadzący wężyki, tańcząc, tworzy dwa koła współśrodkowe. Dziewczęta znajdują się w kole wewnętrznym. Powstają umowne pary.

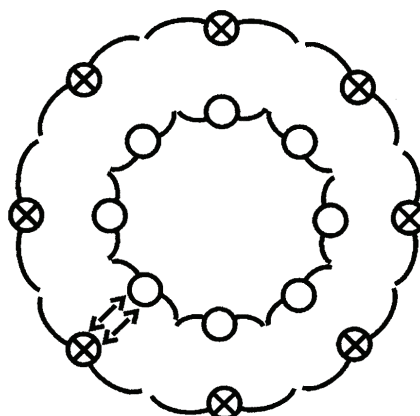

Część I – 24 takty

Takty:

1–8 – koło wewnętrzne porusza się w drugim kierunku tańca, zewnętrzne w pierwszym kierunku; w ósmym takcie koła zatrzymują się i tańczący odwracają się do siebie twarzami – koło wewnętrzne do zewnętrznego;

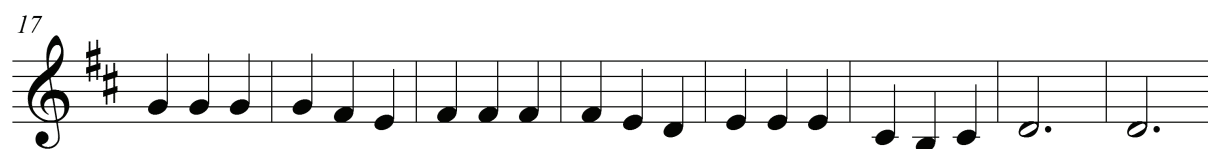
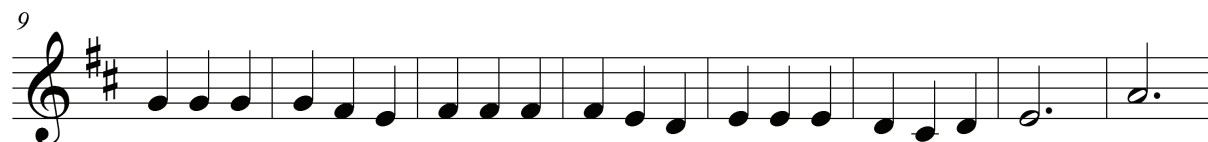
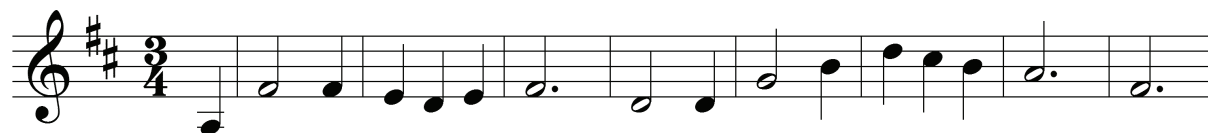
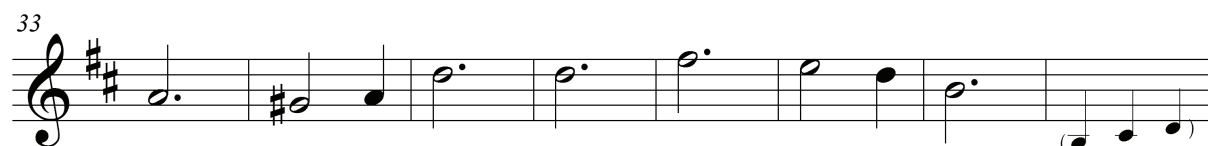
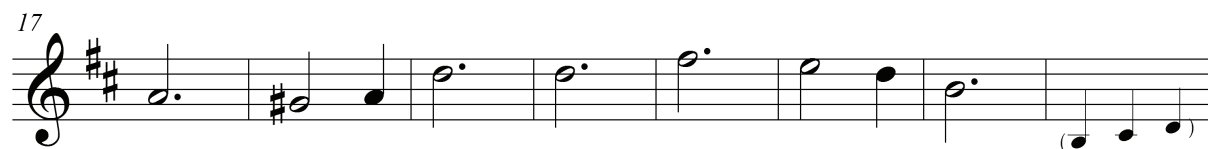
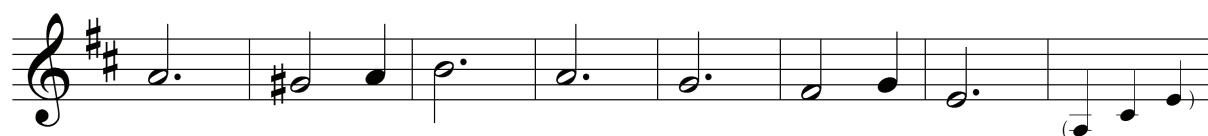
9–16 – koła tańczą jednym krokiem walczyka w kierunku do siebie i jednym krokiem walczyka od siebie; wykonując krok do siebie, unoszą złączone ręce, tańcząc zaś od siebie, opuszczają ręce; w takcie 16. wszyscy wykonują pół obrotu i tym sposobem osoby tańczące w kole wewnętrznym ustawione są przodem do środka koła, w kole zewnętrznym zaś tyłem do środka koła;

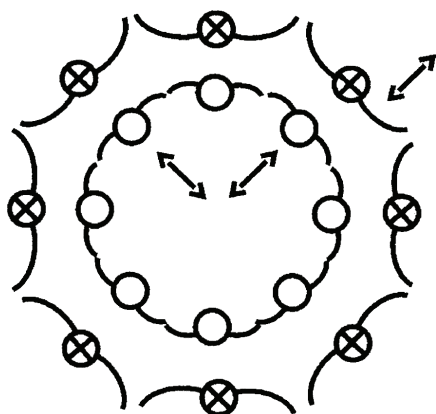
17–24 – koło wewnętrzne tańczy w kierunku do środka koła, a koło zewnętrzne na zewnątrz; wykonując krok do środka,

Walczyk górniczy

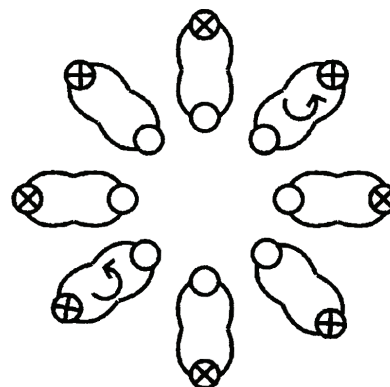
popularna pieśń biesiadna

cz. I**cz. II**

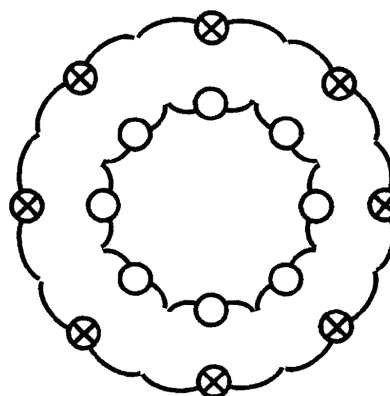
tańczący unoszą złączone ręce, tańcząc zaś do tyłu, opuszczają ręce; w takcie 24. wszyscy wykonują zwrot i tańczący są ustawieni twarzami do siebie; osoby tańczące naprzeciwko tworzą pary trzymające się za ręce przy wyprostowanych ramionach (trzymanie „V”).

17–32 – w parach kółeczko w pierwszym kierunku;

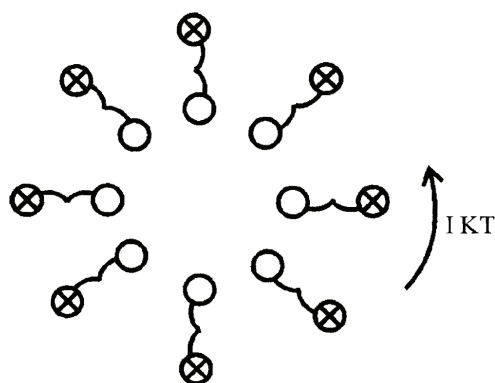
33–48 – w parach kółeczko w drugim kierunku; w takcie 48. kółeczka się rozłączają i powstają dwa koła współśrodkowe.

Część II – 48 taktów

Takty:

1–16 – krokiem walczyka tańczą parami w pierwszym kierunku;

Układ taneczny powtarzany jest od początku.